

Φ.—Τίτι τὰ κτυποῦν τὴν πόρτα... σὺρτε κι' ἔρχονται
[προσκληθεῖς,
'στὸ Πκλάτι λαοσώστας προσκαλοῦν 'Ἐξοχωτάτους,
ἴσως ἔχομεν κι' πάλιν Παρηλαμέντων διαλύσεις,
κι' κατόπιν νέαν στάσιμ καὶ διάλυσιμ τοῦ κράτους.

Π.— Γρηγορεῖτε μὲ τὸν γέρο,
τὸν πεσόνα Ροβεσπιέρο.
Δεκαεξή Κορδονάτοι
τοῦ 'χαλάσαν τὸ κρεβάτι,
μὰ 'καήκανε κι' ἐκείνοι
'στὴς 'Ηλείας τὸ γυαγκίνι.

Φ.—Γρηγορεῖτε ψάλλοντες τον ἐν κιδάρκι κι' ἐν ὄργάνοις,
ἦλεθε φρέσκοι καὶ τῆς Λόντρας ὁ Δημήτρης Ντεληγιάννης,
κι' κατῶν σταφιδοφόρα
τῆς σεπτῆς πατρίδος ἔδην,
πρὸς τὸν θεῖον κράζει τώρα:
φεῦ! τὸ κάλλος σου πὼς ἔδου!

Εἰς τὸ διάβη τοῦ μουγγρίζου τόσα μέρη τοῦ Μωρια,
μαύραις στήνονται παντέραις καὶ βαροῦν καμπαναριά,
καὶ σηκόνονται 'στὸ πόδι δάση, πόλεις καὶ χωριά.

Σῆχω, πρὸς τὸν θεῖον κράζει
καὶ τὸ στήθος τοῦ σπαράζει,
σῆχω σὺ σφιγγώσα φύσις
τὰς συμβάσεις νὰ ψηφίσης.

Στάσου, θετε μου 'ψηλά,
'στῶν ἔχθρων τὰ μάτια σκόρδο,
φεῦ! ἡ σύμβασις πὼς ἔδου!

Χαιρετίσματα πολλὰ
κι' ἀπὸ καθ' Ἑγγλέζο Λόρδο
κι' ἀπὸ καθεμὴ Μυλλαιδίη.

Π.—Μὲς 'στὴ Χάβρα τοῦ Σταδίου τὴν ἡμέρα τὴν Τετάρτη
ὁ παραιτημένος Κόντες τὰφαλε τοῦ Μπωναπάρτη,
κι' κατόπιν 'πῆγε σπῆτι, κι' ἄλλοι 'πῆγαν ἀπ' ὀπίσω...
ἄλτ! ὁ γέρος τοῦ φωνάζει, στάσου Κόντες ἡ ἀπαντήσω,
μὰ τοῦ κάκου, πρὸς τοὺς ἄλλοις
ἔφυγε θαρρῶ κι' ὁ Ράλλης,
κι' ἀπαρτίαις μὴ παρούσης διελθ' ἡ συνεδρία
κι' ἐκινώθησαν οἱ θάκοι κι' ἄδειξαν τὰ θεωρεῖτα,
πλὴν ὁ γέρος ἐπιμένει καὶ τὸν πῆλον τοῦ διαγκάνει
κι' ἔτσι τοῦρχεται μονάχος συνεδρίασι νὰ κἀνῃ.

Κι' εἶδα τότε θυμομασίαν
καὶ μεγάλην ὀπτασίαν.
'Στὴν Βουλήν τῶν Κοινοτήτων
Βουλευτῆς κανεὶ δὲν ἦτον,
μῆτε ξένος διπλωμάτης, μῆτε Γάλλος, μῆτε Ρουσσος,
μόν' ὁ γέρο Μονακρούσος,
Θωδωράκης, ὁ λιγὺς ὁ Καδρονᾶς,
καρφωμένος εἰς τὸ βῆμα
μὲ φρικτῆς φοβέρας σχῆμα
ἐρρητόρευε μονάχος πρὸς τὰς ἑδρας τὰς κενὰς.

Φ.— Πῶστα, γέρο, γειά σου, μπάστα,
κι' ἔλα τὰ σάνιζα σπάστα.
Κι' ἂν δὲν πρόφρασαι καυγάδες 'στὴ Βουλή νὰ κοπαρτίσης

κι' ἐκ τοῦ βῆματος πρεπόντως εἰς τὸν Κόντεν 'ἀπαντήσῃ,
ἔχεις ἑμὸς μέγα βῆμα τὸ μπαλκίνι τοῦ σπητιοῦ
κι' ἀπὸ τοῦτο τοῦ τὰ ψάλλεις καὶ τὸν κανεὶς τάλατιοῦ.

Π.—Τί βασιλείο, τί κράτος!... κι' ἀπὸ 'μπρὸς' καὶ 'πίσω
[κλώτσα,
κι' ἔλ' ἀπ' ἔξω 'στὸ Παλάτι
νὰ καθίσαιμε, σκατήν,
γὰ νὰ 'δοῦμ' ἐκ τῶν ἐν τέλει ποὺς θάβῃ μὲ τὴν καρότσα.
Φ.—Κάποιος φθάνει... τὸ Ραλλάκι... πάει μέσα... νάτο

[νάτο...
μὲ τὸν Βασιλεῖα τὰ λέει... τώρα βγαίνει κοτσονάτο...
τώρα μπαίνει 'στὴν καρότσα, τώρα κόσμος τὸ συχαίρει,
τώρα βάρδα νὰ περάσῃ... βάρκα 'πίσω, καροτσίρη.
Π.— Τώρα πάει 'στὸν παππούλη, πλὴν αὐτὸς δὲν εἶναι
[σπῆτι,
τώρα πάει κατ' εὐθεῖαν 'στοῦ τρανοῦ Μεσολογγίτη,
μὰ καὶ τοῦτος ἔξω 'βγήκε... περνεὶ κάμπους καὶ βουνά,
κι' ὕστερα Ξαναγυρνᾷ,
τώρα πᾶς τὸν ἀνταμόνει καὶ τὰ λέν ἕνα χεράκι,
τῶρ' ἀπὸ τοῦ Λεωνίδα μὰ καὶ δθὸ 'στοῦ Θωδωράκη,
τώρα 'γύρισε κι' ὁ γέρος
καὶ τὰ λέν ἰδιαιτέρως,
τώρα σπῆτι τοῦ πηγαίνει μὲ πενήντα Βουλευτάς...
τί νομίζεις; πὼς ἐδέχθη;

Φ.— Πῶς τὸ ξέρεσι; Κι' ἀμφιβάλλεις κι' ἐρωτᾷς;

Π.— Πῶς τὸ ξέρω; Πῶς τὸ ξέρω; κανεὶς κουτουροῦ κουβέντα...
Φ.— Ὁ Ράλλης, ζήτ' ὁ Μῆτσος, κι' εἶσαι βλάκας μὲ πατέντα.
Ζητῶς εἶναι διγὸς ἄλλο τῆς σταφίδος ὁ σωτηρ
καὶ παντὸς καλοῦ δοτήρ.

Π.— Ζήτ' ὁ Ράλλης, ζήτ' ὁ Μῆτσος, τὸ καλλὶ τὸ κατασάρ,
κι' ἔλα τώρα, Φασουλή μου, νὰ τῆς φῆς μὲ πατερό.

Καὶ καμπόσιαι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Σῆχω, καύμενε Φασουλή, καὶ τὸ κορμί σου σεῖσε,
'πές μου, μαρὲ, ποῦ ράβεται γὰ νὰ σοῦ 'πὼ ποῖος εἶσαι.
'Ἐγὼ 'στοῦ Γεωργῆ ράβωμα τοῦ Παππαζιάνου,
ὅπου τὸ γουστοῦ 'γύρισε κάθε πρωτοεπιζήνου,
κι' εἶναι μὲ διπλωμα, παιδιὰ, κόπτης καὶ ράπτης πρώτος
κι' ἀπὸ πολλοῦς ἡ τέχνη τοῦ διαλαλεῖτ' εὐγλωττος,
ἀλλ' ἔχει καὶ Κατάστημα κομψότητος πολλῆς
καὶ λέγεται καὶ ροκαζάλ, τοῦτέστι τῆς Αὐλῆς.
Καὶ σὲς καληνυκτιζόμεν, πέστε κοιμηθῆτε,
κι' ὀλίγον ὕπνον πάρετε κι' ἀμέσως σηκωθῆτε,
καὶ 'στοῦ κύρ Γεωργῆ ρεῖτε νὰ κόψετε ξανά
τὰ ροῦχα τὰ περιφάρμα τὰ καλοκαρινά,
πάρτε καὶ τὸ κεμίρι σας κι' ἀρχᾶν κοτάντ πληρώσετε
καὶ σὺρτε 'στὸν περίπατο γὰ νὰ τὰ καμάρωσετε.

Χρυσικοπούλου μαγαζὶ μετὰ τῶν Ἀδελφῶν
μὲ πίστιν ἀδιάσειστον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν,
εἰσάγει νέον σύστημα τὰ μάλιστα σοφόν,
τὴν κατὰ δόσεις δηλαδὴ τελείαν πληρωμὴν,
ποῦ λειτουργεῖ καὶ σὲ τρανὰ τῆς Ἑσπερίας μέρη
κι' εἰς πᾶσαν κατανάλωσιν τὰ μάλιστα συμφέρι.
'Ὅθεν ἀκούσαντες κι' ἔμοῦ τοῦ ταπεινοῦ σὰς δούλου
γυναικὸς κι' ἀνδρὸς σπεύσατε πρὸς τοῦ Χρυσικοπούλου,
καὶ πάρτε καὶ δώσετε, πατεῖς με καὶ πατῶ σε,
κι' ἀνοίξτε κατάστιχα τοῦ πάρε καὶ τοῦ δῶσε.